ſolū delectabar obſequijs q̄ erāt ab oīni errore et praui
tate ſepati. Nō habitabit in medio domus mee qui
facit ſupbiā) .i. ferre nō pn̄t ut in cōmuniōne mee habita=
cōnis recipere eū quē ſup alios tumor mētis erexerat (q̄
loqtur iniqua) nō fuit acceptus in cōſpectu oculorū (me=
orū) et ideo hos longe a cōſortio meo ſubmouebā.
Vox xp̄i de fine malorꝝ. In matutino .i. in futuro iudi
cio qn̄ vera lux incipiet oriri bonis (interficiā oīnes q̄ ha
bitāt terrā) moriētes impenitētes (et diſpdā de ſocieta=
te ſanctorꝝ oīnes operātes iniq̄tatē) pmanētes in volū
tate peccādi ꝛ mittā eos in ignē eternum.

Pſalmus. Ci. in quo monet oīnes auertere ſuā mi
ſeriā ꝛ petere a deo miſcdiā. Ex pſona penitētis.

Dn̄e exaudi orationem meā

et clamor meus) q̄ de toto corde profertur (acceptus ſit
corā te) Ne auertas faciē tuā a me) penitēte/ deſpici=
endo penitentiā meā (in quacūqꝫ die tribulor inclina mi
chi humili aurē clemētie tue) In quacūqꝫ die inuocaue=
ro te) nō differas (exaudire me) Opus ē dn̄e ut ex=
audias. Quia defecerūt ſic fumus) q̄ cito ꝛ cito diſparet
(dies mei) q̄ michi vere vtilitatis attulerūt. Itē ꝓpter
hoc opus ē (q̄ anime mee vires) ab omni huōre deuo=
tionis deſiccate (tanq̄ cremiū aruerunt)
Percuſſus ſū) a malo falciatore ſcʒ diabolo (ut fe=
nū) qd̄ ad ardorē ſolis cito ſiccatur (aruit cor meū) ſteri
litate pcc̄i (q̄ oblitus ſū me reficere cōtēplacōne dei mei
qui vite panis eſt) Propter nimiū gemituꝫ meū) et
afflictionē quā ſūpſi p peccatis meis ita exſiccatus ſū q̄
(os meū cuti mee adheſit) Peccata mea cōſiderās et
dolēs fugi aſpectū hominū. Similis factus ſū ſolitario

ſicut pellicanus amator ſolitudinis/et factus ſum quaſi
nicticorax inter parietes abſcõditus)nõ auſus cõparē
Vigilaui)nõ potēs dormire pre anxietate animi(et
factus ſum ſicut paſſer ſolitarius tota die)
Dolentē me ſic de pccīs meis ⁊ penitentē. Irridebāt
michi tota die)hoīes mūdani(inimici)ſalutis mee di=
centes quid tm̄ te maceras/pccā tua nõ ſūt ita magna
ut ſic debeas affligere(et laudātes me deriſorie aduer
ſum me ꝯſpirabāt)detrahendo michi. Sed ꝙ expro=
brarēt michi inimici mei nõ curabā Quia cinerē)ipam
ſcꝫ hūilitatē. deiectōnē. et irriſionē(tanꝙ panē ſuauem
mādūcabā)reficiebar adeo ꝙ(poculum meū).i.deſide
riū celeſtis patrie ꝑ dilacōe eiuſ cū lacrimis miſcebā.
Hic aūt fletus inde michi. Quia ꝯſideraui irā indi=
gnacōis tue)quā merui actualiter peccādo ⁊ timui val
de(ꝗ eleuās)in honorē faciēdo me ad imaginē tuam
qua oīa aīalia ſuperamus grauius(alliſiſti me)nichil
enī habꝫ hāc pcīi miſeriā ⁊ gehenne timorē niſi homo.
Dies mei ſicͤ vmbra)cū ſūma feſtinacōne(euanuerūt/
et ego quaſi fenū)pre feruore doloris(defeci)
Nõ ſic dies mei tui. Tu autē dn̄e in eternū pmanes/et
memoriale)quo memores nr̄i(in generatione)pn̄ti ⁊
(per generacōnem)futurā/quia promiſſionē habemus
vite que nunc eſt ⁊ future.
Vnde. Tu exſurgēs)ad regnādū qui quaſi dormiēs
diſtuleras(miſereberis ꝑpli tui)ſꝫ ꝑ̄us iudee vn̄ fuerunt
apli ⁊ alij ꝑ̄mi credētes(ꝗ venit tpus)redemptionis
noſtre ſecundū ꝙ fuerat ꝑ prophetas diffinitū.
Miſereberis ſyō ſiue iudee ꝑ̄mo. Quoniā placuerūt
ſuis tuis)apoſtolis edificatoribꝫ eccleſie(lapides).i.fi
deles(de iudea)cōuerſi utpote ſolidi firmi ⁊ ſtabiles in

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bonis operib⁹ qui primi fuerūt in edificacōne ſpirituali
eccleſie poſiti・illi ſerui(miſerebūtur terre ſyō) exhortā
do et p̄dicādo・⁊ miracula faciēdo vbi ad p̄dicacōnē eo-
rū multa milia crediderūt ponētes ad pedes apoſtolo-
rū p̄cia rerū ſuaꝝ. ¶Hoc aūt nō tantū factū eſt in iudea
ſʒ etiā in gentib⁹ vñ p̄dicātib⁹ apoſtolis tuis. Timebūt
gentes nomē tuū)q̄ prius ydola metuebāt et demono-
rū noīa inuocabāt et nō ſolū vulgares recipient fidem
tuā ſed etiā(reges ⁊ principes ſeculi) timebūt(gloriā po
tentie tue)quod maxime cōplebitur ante finē mūdi.
Hoc modo agitur. Quia edificabit dn̄s ſyon)ſcilicʒ
eccleſiā ſuper fundamentū apoſtoloꝝ et ꝓphetarū et ex
duob⁹ parietib⁹ ſcʒ populis duob⁹ iudeoꝝ ⁊ gentiliū et
tandē edificata ſyon(videbitur in gloria ſua) cū omne
corpus eius transformauerit ad ſimilitudinē imaginis
glorie eius. ¶Vere edificabit dn̄s ſyon・qꝛ Reſpexit
oracōnē humiliū) adimplendo peticōes eoꝝ(et nō ſpre-
uit p̄ces eoꝝ) ſʒ aduentu ſuo viſitauit mundū qd̄ ſūme
olim deſiderabatur. Scribantur hec)qꝛ digna ſūt me-
moria(ut generacōes ſequētes de hoc habeāt noticiā)
ut qd̄ in ꝓphetis eis eſt repromiſſum in ſe cognoſcāt eſſe
adimpletū qd̄ ſi factū fuerit(et populus qui regnabi-
tur)fonte baptiſmatis(laudabit dn̄m)
Hec ſcilicet ſcribantur qꝛ deus・
Proſpexit de excelſo ſancto ſuo)peccatores longe
poſitos oculis miſericordie ſue/quod fecit qn̄ viſitauit
nos oriens ex alto in ſua incarnacōne.
Proſpexit aūt. Vt audiret)ut p ip̄m mediatorē filiū
audiret(gemitus)ſanctorū patrū qui in inferno erant
(compediti/et ut ſolueret a vinculis)peccatorum(filios
mortuorū) in peccatis・

Ad hoc abſoluit ut ipi ſoluti Annũciēt) in pñti eccleſia (nomē dñi) eius fidē, libere oſtēdo/ quod aũt nō au debāt cũ interficerētur (et laudes ei debitas) annũcient (in eadē eccīa) Ita annũciēt nomē dñi. Et faciāt ipſos diſpſos p diuerſas ptes orbis ouenire in vnitate fidei ꝛ moꝛũ/ et reges ut ſeruiāt dño) redemptoꝛi nr̄o. De hijs eccīa gratias agēs. Reſpondit) xp̄o non lingua ſꝫ vita aſſentiēdo ſue vocacōi et obſequēs pcep tis eius ꝛ ambulās (in via ꝟtutis ſue) oſtāter pſiſtendo in bono/ verũ qꝛ quidā dicebāt eccīaꝫ cito defecturā petit ſuper hoc certificari/ dicēs (paucitatē dierũ ānũcia michi) quia pauci ſũt ſecundũ opinionē aliquoꝛum.
Et qꝛ om̄e qḋ finitur exiguũ ē orat ut eternitati adiũgatur poſt iſtos exiguos dies dicēs. Ne reuoces me) id ē non deſinā (in iſtis diebꝫ dimidijs) ſꝫ pfice eos uſqꝫ ad finē ſcli (et poſtea adiũgar ānis tuis q̄ ſũt eterni) Bene dico qꝛ āni tui ſũt eterni. Nā tu dñe) nec initiũ habuiſti nec fineꝫ habebis/ non initiũ habuiſti (quia in initio terrā fundaſti) ergo ante terrā fuiſti ſine initio vñ eternitate pcedis om̄ia (et opa manuũ tuarũ ſũt celi) qꝛ tu eos feciſti. Quod finē nō ſis habiturus patet qm̄. Ipi celi peribũt) non quantũ ad ſubſtantiā ſꝫ quantuꝫ ad aliquā diſpoſicōnē vel qualitatē (tu aũt pmanebis) omino immutabilis (om̄es ſicut veſtimētũ veteraſcent) a ſtatu in quo ſũt quia ſecũdũ coꝛrupcōnē hoīm ipa elementa quaſi coꝛrũpuntur veluti terra que eſt iam minꝰ fertilis ꝙ prius et aer minus ſalubris.
Et ſicut opertoꝛiũ mutabis eos) celos ꝛ elemēta qꝛ manente eoꝝ ſubſtantia in qualitatibꝫ mutabũtur (tu aũt idē ipe es) ſemp penitus immutabilis (et āni tui nō deficient) quia eterni ſunt.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

In qua eternitate. (Filii) id eſt imitatores (ſuorũ tuorũ) apl'oꝝ (habitabũt tecum) poſt terminũ huius vite (et opa coꝝ) ſemp actu et continue (ferentur) in te deũ nunquã ceſſantes a laude tua.

Pſalmus. Cij. in quo incitatur fidelis populus ad laudandũ deũ.

Benedic benedictõne laudis (anima mea domino / et oĩa que intra me ſũt) ſalicet intellectus. volũtas ceterequ potẽtie et vires nulla diſcrepet. bñdicite (nomini ſancto eius) quia corde totiſq; aĩe virib; laudãdus eſt deus. Et quia hoc maxĩe faciendũ eſt iterũ repeto. (Benedic anima mea dño) et ut ſemp bñdicas (noli obliuiſci bñficia ſua) q̃ innumera ſunt. Itẽ benedic aĩa mea domino quia ipe eſt. (Qui propiciatur omnib; iniquitatib; tuis) eas remittẽdo. Itẽ quia ipe eſt (qui ſanat oĩes infirmitates tuas) nũc fouendo blãdis. nũc ſecãdo aſperis. omipotenti eni medico nullus inſanabilis lãguor occurrit. Ceterũ bñdic aĩa mea domino q2 ipe eſt. (Qui redemit) per p̃ciũ ſanguinis filii ſui (animã tuã de interitu) ꝑpetue dãnacõnis benedic iterũ dño q2 ipe eſt (qui te iuſtũ ſua miſcdia et in ſuis miſeracõnib; coronabit) corona glorie i eternũ. Preterea benedic aĩa mea domino (Qui replet in bonis deſiderũ tuũ) et ſolus ipe ẽ q̃ fons oĩm bonoꝝ ẽ replere p̃t / qđ nũc facit cũ ſanctos ſuos trãſire facit de hoc ſeculo ad domũ beatitudinis ſue vbi ſancti omnib; bonis replebũtur (et renouabit ut aquile iuuẽtus tua) in reſurrectõne in q̃ ſancti in etate iuuenili reſurgẽt mutati de corrupcõne in incorrupcõnẽ. Amplius benedic aĩa mea domino qm ipe ẽ. (Faciens miſericordias) eſt etiã faciens (iudicium) id eſt vindictã (omnib; iniuriã

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf